

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

23 יולי 2026

ת"ק 75054-11-25 ארבילי נ' פלאפון תקשורת בע"מ

לפני כב' הרשמת הבכירה דורון זיו-אב

תובע דניאל ארבילי

נגד

נתבעת פלאפון תקשורת בע"מ

פסק דין

בפניי תביעה לפיצוי לדוגמה מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").

התובע משתמש בקו טלפון נייד המופעל על ידי חברת פלאפון תקשורת בע"מ (להלן: "הנתבעת"). לקו טלפון זה שוגרו דברי פרסומת על ידי הנתבעת, שלא על יסוד הסכמה פוזיטיבית של התובע, ואף חרף דרישתו שלא לקבל דברי פרסומת (באמצעות משלוח הודעת הסרה).

התובע עותר לקבלת הפיצוי המקסימלי שבסמכות בית משפט זה, בטענה כי הנתבעת שיגרה למכשירו למעלה מ-100 מסרונים בעלי אופי שיווקי ופרסומי, וזאת ללא הסכמתו המפורשת ובניגוד להודעות סירוב ("הסר") ששלח – תוך הפרת הוראות חוק התקשורת.

טענות הצדדים בתמצית

טענות התובע

1. לטענת התובע, משלוח ההודעות נעשה באופן שיטתי ובהפרה חמורה של הדין. התובע מדגיש כי שלח לנתבעת הודעות "הסר" לפחות ארבע פעמים, אך הנתבעת התעלמה מבקשות אלו והמשיכה במשלוח הדיוור הפרסומי - לעיתים בתדירות של מספר הודעות ביום אחד.
2. בדיון שהתקיים בפניי הבהיר התובע כי אמנם, כטענת הנתבעת, קו הטלפון רשום על שם אביו, אולם הוא המשתמש בפועל בקו – ועל כן, לפי הפסיקה, הוא ה"נמען" של ההודעות, ועל כן המשך שליחתן לאחר שסירב לקבל דברי פרסום – מנוגד לדין. התובע טען כי הוא עצמו מעולם לא אישר קבלת דיוור שיווקי, והדגיש כי לשון החוק דורשת את הסכמתו של ה"נמען" ולא של בעל המנוי.

טענות הנתבעת

3. מנגד, הנתבעת טוענת כי בעל המנוי הוא אביו של התובע. האב הצטרף מעת לעת למסלולי שירות שונים אשר כללו, כחלק בלתי נפרד מתנאי ההתקשרות, הסכמה מפורשת לקבלת מידע שיווקי.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

23 יולי 2026

ת"ק 11-25-75054 ארבילי נ' פלאפון תקשורת בע"מ

4. הנתבעת מדגישה כי אין מדובר באירוע חד-פעמי אלא בדפוס חוזר ומתמשך של הצטרפות למסלולים חדשים, גם לאחר בקשות ההסרה ששלח התובע, ואשר היה בה כדי לשמוט את הקרקע תחת בקשות ההסרה. כך למשל, ביום 7.11.2021 פנה אב התובע לשנות מסלול וחדש הסכמתו לקבלת מידע שיווקי; ביום 14.2.2022, לאחר שהמנוי נודע אל מחוץ לרשת הנתבעת, חזר והצטרף כלקוח חדש למסלול הכולל הסכמה לדיוור; ופעולה דומה בוצעה אף ביום 13.8.2025.

5. ריבוי הפעמים בהן נתן האב את הסכמתו למשלוח דיוור פרסומי מלמד, לטענת הנתבעת, על הסכמה מודעת, השוללת את האפשרות שמדובר בעניין שנעשה בהיסח הדעת.

התשתית העובדתית ועדויות הצדדים

6. במהלך הדיון שנערך בפניי, התבהרה התמונה העובדתית הנוגעת לניהול קו הטלפון ולמערכת היחסים המשולשת שבין התובע, אביו והנתבעת.

7. התובע אישר בהגינותו, כי לא היה מודע בזמן אמת לכך שאביו, כבעל המנוי הרשום, פנה לנתבעת מעת לעת וביצע שינויי מסלול אשר במסגרתם אישר את חידוש משלוח התוכן השיווקי.

8. הוא הודה כי גילה על כך רק בעת שקרא את כתב ההגנה: "...עד הכתב ההגנה אני לא ידעתי שההצטרפויות האלה קרו כל פעם(,) או קיי(?) אני לא בקשר עם אבא של מה קורה" (תמלול הפרוטוקול, עמ' 3, ש' 12-14).

השאלות הטעונות הכרעה

9. ראשית, יש להידרש לשאלת היריבות בין הנתבעת והתובע, נוכח העובדה שהתובע אינו רשום כבעל המנוי, אולם משתמש בקו בפועל; קרי - יש לבחון האם התובע עונה להגדרה 'נמען' כמשמעותה בסעיף 30א לחוק התקשורת.

10. אם יימצא שהתובע הוא ה"נמען", יש לבחון מה נפקות ההסכמות שנעשו על ידי בעל המנוי הפורמלי (האב), לקלט דיוור שיווקי, ומה היחס בין הסכמות אלו ובין הודעות ה"הסרה" ששיגר התובע לנתבע - האם במצב דברים זה, רשאית חברת התקשורת להסתמך על אישורו של בעל המנוי הרשום ולשוב לשגר אליו דיוור פרסומי, או שמא חלה עליה חובה מוגברת לוודא כי ה"נמען" האוחז במכשיר אכן נתן את הסכמתו?

דין והכרעה

11. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, עיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם ובחנתי לעומק את התשתית הראייתית והמשפטית, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות. אפרט להלן מסקנתי זו.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

23 יולי 2026

ת"ק 75054-11-25 ארבילי נ' פלאפון תקשורת בע"מ

- 1 מעמדו של התובע כנמען הדיוור הפרסומי ומגבלות היקפה של חובת הבדיקה של הנתבעת
- 2 12. אלו הן הוראות הדין הרלוונטיות, לדין בשאלות הטענות הכרעה:
- 3 **סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת** אוסר על מפרסם לשגר דבר פרסומת ללא קבלת הסכמה
- 4 מפורשת של הנמען:
- 5 "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי,
- 6 הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של
- 7 הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת".
- 8 **סעיף 30א(ג) לחוק** מאפשר להסתפק גם בהסכמה במהלך רכישת מוצר או שירות:
- 9 (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו
- 10 סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:
- 11 (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או
- 12 במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר
- 13 ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף
- 14 קטן (ב);
- 15 (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי
- 16 פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- 17 **סעיף 30א(ד) לחוק** אוסר להמשיך במשלוח דיוור פרסומי, אם נשלחה הודעת סירוב על ידי
- 18 הנמען:
- 19 "הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על
- 20 סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על
- 21 סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל
- 22 שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט
- 23 עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר
- 24 הפרסומת, לפי בחירת הנמען".
- 25 13. המונח "נמען" אינו מוגדר בחוק התקשורת, אך פורש בהרחבה בפסיקה, ככזה המתייחס
- 26 למשתמש והמחזיק בפועל בקו התקשורת או במכשיר טלפון נייד, ולא בהכרח לבעלים הרשום
- 27 של המנוי.
- 28 14. הרציונל ביסוד פרשנות זו הוא שיש להגן על מחזיקי אמצעי המשמש לתקשורת, המוטרדים
- 29 ממשלוח דיוור פרסומי ושיווקי – גם אם מכשיר הטלפון, או קו הטלפון, המשמשים אותם –
- 30 מצויים בבעלותו של אחר, ונמסרו לשימושם השוטף בשל מערכת היחסים בין המשתמש
- 31 במכשיר ובין בעל המנוי או הקו (כמו, למשל, עובדים המחזיקים בטלפונים ניידים שסופקו
- 32 על ידי מעסיקיהם, כאשר ההתקשרות היא בין חברת הטלפוניה ובין המעסיק, ולא בין חברת
- 33 הטלפוניה ובין העובד) (ראו **ת"ק (שלום נצרת) 15621-11-25 צליל יוסף שגיב נ' סלקום**
- 34 **ישראל בע"מ (15.2.2026)**, והסקירה המקיפה שם).
- 35 15. חרף האמור, נטל ההוכחה לעניין היותו של התובע – ה"נמען", מוטל על התובע.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

23 יולי 2026

ת"ק 25-11-75054 ארבילי נ' פלאפון תקשורת בע"מ

16. לאחר עיון בנסיבות ובהשתלשלות העובדות במקרה שלפניי, אני מוצאת שנטל זה לא הורם – שכן זיקתו של התובע לקו הטלפון, שובשה ואף נותקה פעם אחר פעם, על ידי התקשרויות חדשות שביצע אביו, בעל המנוי, עם הנתבעת – ביחס לאותו קו טלפון המשמש את התובע. הכל, כמפורט להלן.
17. לא הייתה בין הצדדים מחלוקת, כי בעליו הרשמי של קו הטלפון הוא אביו של התובע. הוא מי שחתם על הסכמים להתקשרות עם הנתבעת, והוא זה שמשלם עבור שירותיה למספר הטלפון.
18. יש להידרש לשאלה, מהם גבולות חובת הבדיקה של המפרסם ביחס לנמען האמיתי, והאם הסתמכותו על הסכמת בעל המנוי למשלוח הודעות – לגיטימית.
19. ברי, כי לא ניתן להטיל על חברת טלפוניה לבצע בדיקה יזומה, לוידוא זהות בין המחזיק ובין המשתמש בפועל בקו הטלפון. בפרט כאשר הבעלים הוא אדם פרטי, המחזיק מנוי אחד או מנויים אחדים – ולא לקוח המחזיק במספר רב של מנויים, מצב שמלמד בבירור על כך שהשימוש בהם לא נעשה על ידיו באופן אישי.
20. במקרה שלפניי, נתמכת ההסתמכות של הנתבעת על הסכמת בעל המנוי לדיוור פרסומי, גם בכך שהסכמות אלה חודשו לעתים מזומנות, אגב מעברים תכופים בין מסלולי התקשרות, על ידי אביו של התובע. בהינתן הסכמות "עדכניות", ברי כי אין תוקף לידיעתה של הנתבעת על אי-רצונו של הנמען בקבלת הדיוור, גם אם הייתה כזו, לפרק הזמן בין משלו הודעת הסרה, על ידי התובע, ובין התקשרות חדשה שנעשתה על ידי אביו, ביחס לאותו קו טלפון ממנו נשלחה הודעת ההסרה.
21. סוגיה דומה נדונה בע"א (מחוזי מרכז) 10031-05-19 אורית עקיבא נ' מקס איט פיננסים בע"מ (נבו 7.10.2019) (להלן: "עניין עקיבא"). באותו עניין, בני זוג עשו שימוש משותף באותה כתובת דואר אלקטרוני; בעוד האיש מסר את אותה הכתובת לצורך קבלת דברי פרסום – האישה (המערערת שם) שלחה הודעות סירוב אקטיביות, בנפרד ובמועדים שונים, מאותה כתובת.
22. המערערת שם טענה כי משנתקבלה הודעת סירוב מאותה הכתובת, היה על המפרסמת לחסום את הכתובת ולחדול מכל משלוח. בית המשפט המחוזי דחה טענה זו וקבע כי כיוון שמדובר בשני נמענים נפרדים ושונים החולקים את אותו אמצעי קליטה, הודעת הסירוב של האישה תקפה לגביה בלבד, ואינה יכולה לבטל את ההסכמה שנתן בעלה. בית המשפט קבע, כי למפרסם אין חובה לערוך בדיקות בינאישיות לגבי משתמשים שונים, החולקים כתובת דוא"ל משותפת.
23. משבחר אביו של התובע, כבעלים הפורמליים של המנוי, לפנות לנתבעת שוב ושוב (לצורך שינוי מסלולים, ניוד המנוי והצטרפות מחדש לשירותי הנתבעת), ואגב כך אישר מחדש קבלת תוכן שיווקי – הרי שהוא יצר אצל הנתבעת הסתמכות על הסכמתו זו. כאמור בפסק הדין בעניין עקיבא, אין להטיל על מפעילת חברת תקשורת חובה לערוך בדיקות בינאישיות ביחס ללקוחותיה – ולאבחן אם בעל המנוי הוא גם הנמען, או שמא יש מספר נמענים לאותו מנוי.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

23 יולי 2026

ת"ק 75054-11-25 ארבילי נ' פלאפון תקשורת בע"מ

הנתבעת לא הייתה צריכה לדעת כי בתוך התא המשפחתי קיים נמען נוסף המחזיק פיזית במכשיר.

הסכמות בעל המנוי גוברות על הודעות החדילה של התובע

24. הנתבעת פעלה באופן המתבקש ממנה כאשר בכל פעם שהתובע שלח הודעת "הסר", כיבדה זאת והסירה את מספר הטלפון ממאגר מספרי הטלפון אליהם משוגר דיוור פרסומי. אולם כאשר האב שינה מסלול, הוא "החיה" וחדש את ההסכמה כדין.

25. משכך, המשך משלוח המסרונים בתקופות הביניים שבין אישורי האב לבקשות ההסרה של הבן נעשה כדין, בהתאם לחריג הקבוע בסעיף 30א(ד) לחוק, וודאי שאינו עונה על דרישת ה"ביודעין" הקבועה בחוק לצורך פסיקת פיצויים לדוגמה.

26. באופן דומה נפסק בת"ק (תביעות קטנות פ"ת) 12482-11-18 אוהד שמילוביץ נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ (25.1.2019):

"משניתנה הסכמתו של בעל הקו הראשון, אביו של התובע, לקבלת חומר פרסומי הרי שזה יצר הסתמכות אצל הנתבעת, שכן לא קיבלה כל הודעה אחרת כי התובע הינו המחזיק והמשתמש בקו הראשון וכי אינו מסכים לקבל חומר פרסומי. מצטרפת אני לדעה שהובעה בפסק הדין בת"ק (ק"ש) 22296-03-17 טטיאנה סוסלובסקי נ' עופריקס תקשורת בע"מ (ניתן ביום 31.8.17, להלן: "עניין עופריקס"), שם נקבע כי: "לנתבעת ולשכמותה אין דרך לדעת מי המשתמש בפועל ומחזיק פיזית במכשיר הטלפון הסלולארי עצמו, מיום "ההרשמה" ואילך".

27. משמעות קבלת עמדת התובע במקרה זה, היא למעשה הטלת חובה על הנתבעת לערוך בירור פרטני בכל פעם שהיא מבקשת לשגר הודעות פרסומיות, על מנת לוודא שהנמען המשתמש במכשיר בפועל אכן נתן את הסכמתו, וזאת במנותק מאישורו של בעל המנוי הרשום. **הטלת חובה כזו על הנתבעת חורגת מגדר הסביר ואינה מתיישבת עם ניהולם התקין והיעיל של חיי המסחר בשוק הטלפונים.**

28. משכך, האחריות לחוסר העקביות בין רצונו והסכמתו של אבי התובע לקבלת דיוור פרסומי, ובין התנגדותו של התובע ביחס לקבלת דיוור כזה, רובצת לפתחם של בני משפחת התובע. אין לייחס לנתבעת אחריות לדיוור בניגוד לדין, כאשר הסתמכה על המצגים שהוצגו בפניה, אשר אף חודשו מעת לעת, כל אימת שההתקשרות בינה ובין אביו של התובע, עודכנה מחדש.

התוצאה

29. לאור האמור לעיל, דין התביעה להידחות.

30. התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך 400 ₪, אשר ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן יישאו ריבית והפרשי הצמדה כדין.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

23 יולי 2026

ת"ק 75054-11-25 ארביילי נ' פלאפון תקשורת בע"מ

31. צד המבקש להשיג על פסק דין זה רשאי להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, תוך פרק הזמן הקבוע לכך בדין.

3

4

5

ניתן היום, ט' אב תשפ"ו, 23 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

6

דורון זיו-אב, רשמת במנה

7

8

9

10

11

12

13

